

แก่นแท้ 02: พระค าของพระเจ้า

พระคัมภีร์มาจากแรงดลใจเบื้องบน

คุณเคยสงสัยไหมว่าพระคัมภีร์มาจากไหน ทีโมธี 2 กล่าวว่า "ข้อพระคัมภีร์ได้รับแรงดลใจจากพระเจ้า" ผู้เขียนพระคัมภีร์เล่มต่างๆ ได้รับแรงบันดาลใจจากพระเจ้า เช่นเดียวกับผู้ประพันธ์เพลง หรือจิตรกรวาดภาพ พระเจ้าทรงให้ความสำคัญในการบันทึกประวัติศาสตร์ความเป็นมาหลายๆ ของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงทราบว่า เป็นสิ่งสำคัญที่ชนรุ่นหลังจะได้อ่านเรื่องราวตามที่เกิดขึ้นจริง

แน่นอนว่าคำสัญญามากมายที่พระเจ้าบันทึกไว้ให้ลูกๆ ของพระองค์ และมหัศจรรย์ที่พระเจ้าทำขึ้นในสมัยพระคัมภีร์โดยตลอด ยังคงมอบแรงบันดาลใจและเสริมสร้างศรัทธาในพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ พระองค์ยังคงทำมหัศจรรย์ต่อไป ทั้งที่ยิ่งใหญ่และเล็กน้อย ในชีวิตผู้คนของพระองค์ทุกวันนี่!

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยคำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการติดตามแผนທີ່พระเจ้าวางไว้ให้ชีวิตเราในปัจจุบัน

ในพระคัมภีร์มีคำพยากรณ์จำนวนมากที่เป็นจริง และยังมีคำพยากรณ์อีกมากมายที่จะเป็นจริง ซึ่งช่วยให้เราทราบว่าควรเตรียมตัวรับมือกับอนาคตอย่างไรบ้าง

เรามีพระคัมภีร์ได้อย่างไร

มีคำแปลพระคัมภีร์เป็นหลายภาษา มากกว่าหนังสือเล่มอื่นใดในโลก อย่างไรก็ตาม การแปลสมัยแรกๆ ต้องอาศัยการเสียสละอย่างมาก กว่าจะมีขึ้นได้ หลายคนต้องยอมเสี่ยงและเอาชีวิตเข้าแลกกับการแปลพระคัมภีร์

ความเป็นมาของพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษ

ต่อไปนี้เป็นข้อควรรู้ที่น่าสนใจเกี่ยวกับความเป็นมาของพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับภาษาอังกฤษ

ร่างพระคัมภีร์ชุดแรก เขียนด้วยมือ โดย จอห์น ไวคลิฟฟ์ ในทศวรรษปี ค.ศ. 1380 ท่านเป็นศาสตราจารย์ นักปราชญ์ และนักศาสนศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด ท่านมีชื่อเสียงทั่วยุโรป เนื่องจากท่านไม่เห็นด้วยกับการสั่งสอนของโบสถ์นิกายคาทอลิก ท่านเชื่อว่าคำสั่งสอนของนิกายดังกล่าวขัดกับพระคัมภีร์ ด้วยการสนับสนุนจากหลายคน ไวคลิฟฟ์คัดลอกข้อพระคัมภีร์ออกมาเป็นภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก

หนึ่งในศิษย์ของไวคิลิฟฟ์ มีนามว่า จอห์น ฮัส ซึ่งเป็นผู้ส่งเสริมแนวคิดของไวคิลิฟฟ์ ที่ว่าผู้คนควรได้รับอนุญาตให้อ่านพระคัมภีร์ในภาษาของตน ... ฮัสถูกเผาทั้งเป็น ในปี ค.ศ. 1415 โดยที่ผู้ประหารชีวิตใช้พระคัมภีร์ฉบับของไวคิลิฟฟ์เป็นชนวนจุดไฟ ถ้อยคำสุดท้ายของ จอห์น ฮัส มีใจความว่า "อีกหนึ่งร้อยปี พระเจ้าจะส่งชายผู้หนึ่งมาทำการปฏิรูป ซึ่งจะไม่มีใครหักห้ามได้"

เกือบหนึ่งร้อยปีต่อมา ในปี ค.ศ.1517 มาร์ติน ลูเทอร์ นำญาติ 95 ข้อ (ประกอบด้วยประเด็น[ข้อโต้แย้ง]ทางศาสนา และ[ความมิชอบอื่นๆ]ของนิกายโรมันคาทอลิก 95 ข้อ) ไปติดไว้ที่ประตูหน้าโบสถ์ในเมืองวิตเทนเบิร์ก

ในปี ค.ศ. 1496 จอห์น โคลเลต ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ที่ออกซ์ฟอร์ดอีกท่านหนึ่ง และเป็นบุตรชายของนายกเทศมนตรีกรุงลอนดอน อ่านพระคัมภีร์ใหม่เป็นภาษากรีก และเริ่มแปลเป็นภาษาอังกฤษให้นักเรียนที่มหาวิทยาลัยได้อ่าน ต่อมาท่านก็เริ่มแปลให้บุคคลทั่วไป ที่โบสถ์เซนต์เปาโลในกรุงลอนดอน ทุกคนมีความศรัทธาพระคำของพระเจ้า ในภาษาที่ตนเองเข้าใจได้ ในช่วงเวลาหกเดือน มีผู้คนจำนวน 20000 คน ที่อยู่ในโบสถ์ ส่วนข้างนอกโบสถ์ก็มีคนจำนวนเท่ากันซึ่งพยายามเข้าไปข้างใน!

โคลเลตโชคดีที่มีอำนาจ และมีเพื่อนในตำแหน่งสูงๆ เขาจึงหลีกเลี่ยงการถูกประหารชีวิตไปได้อย่างน่าทึ่ง

มาร์ติน ลูเทอร์ แปลพระคัมภีร์ใหม่เป็นภาษาเยอรมันครั้งแรก จากพระคัมภีร์ใหม่ฉบับภาษากรีก-ลาตินของอิราสมัส ในปี ค.ศ.1516 และจัดพิมพ์ออกมาในเดือนกันยายน ค.ศ.1522 ในปี ค.ศ. 1530 เขาแปลพระคัมภีร์ทั้งเล่มเป็นภาษาเยอรมัน

ทินเดลเป็นคนแรกที่พิมพ์พระคัมภีร์ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ ทินเดลพูดได้แปดภาษาอย่างคล่องแคล่ว จนกล่าวกันว่า ... ภาษาใดภาษาหนึ่ง[อาจเป็น]ภาษาแม่ของเขา

วิลเลียม ทินเดล ต้องการพิมพ์พระคัมภีร์ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ ครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ทินเดลต้องหลบหนีไปจากอังกฤษ เนื่องจากมีข่าวลือว่าเขาเริ่มโครงการแปลพระคัมภีร์แล้ว ซึ่งทำให้ผู้สอบสวนและนักล่าเงินรางวัลคอยติดตามทินเดล เพื่อจับกุมเขาและขัดขวางโครงการนี้ พระเจ้าบันดัลให้พวกนั้นเสียแผน ในปี ค.ศ. 1525-1526 พระคัมภีร์ใหม่ของทินเดล เป็นพระคัมภีร์เล่มแรกในภาษาอังกฤษ

หนังสือดังกล่าวถูกนำไปเผาทันทีที่ทางการริบมาได้ แต่ก็มีฉบับอื่นๆ ที่ลี้ลอดเข้ามาถึงห้องบรรทมของกษัตริย์เฮนรี่ที่ 8 ยิ่งกษัตริย์และบิชอปต่อต้านการแจกจ่ายพระคัมภีร์ ประชาชนทั่วไปก็ยิ่งสนใจมากขึ้น ฝ่ายโบสถ์อ้างว่าหนังสือดังกล่าวเต็มไปด้วยข้อผิดพลาดนับไม่ถ้วน และนำไปเผาฉบับร้อยเล่ม ผู้ใดที่มีหนังสือต้องห้ามของทินเดล ก็เสี่ยงกับการถูกประหารชีวิต

ในที่สุดทินเดลถูกจับตัวได้ เขาถูกหักหลังโดยชายอังกฤษที่เขารู้จัก ทินเดลถูกคุมขัง 500 วัน ก่อนถูกเผาทั้งเป็น ในปี ค.ศ.1536 ถ้อยคำสุดท้ายของทินเดล คือ "โปรดเปิดตาของกษัตริย์อังกฤษด้วยเถิดพระเจ้าองค์"

คำอธิษฐานนี้ได้รับคำตอบสามปีต่อมา ... เมื่อกษัตริย์เฮนรี่อนุญาต แม้กระทั่งสนับสนุนการจัดพิมพ์พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษ

การจัดระเบียบพระคัมภีร์

ในพระคัมภีร์ประกอบด้วยหนังสือ 66 เล่ม พระเจ้าบันดาลใจบุคคลราว 40 คน ในการเขียนพระคัมภีร์ ต่อไปนี้เป็นรายชื่อผู้ประพันธ์พระคัมภีร์

ในพระคัมภีร์เดิม:

เชื่อกันว่าโมเสสเป็นผู้ประพันธ์หนังสือห้าเล่มแรกในพระคัมภีร์เดิม ได้แก่ ปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กันดารวิถี และพระราชบัญญัติ หนังสือห้าเล่มนี้เรียกว่า Pentateuch หนังสือดังกล่าวครอบคลุมช่วงเวลาตั้งแต่การสร้างโลกไปจนถึงการเสียชีวิตของโมเสสเอง ตอนท้ายหนังสือพระราชบัญญัติ เป็นไปได้ว่าผู้ประพันธ์อีกท่านหนึ่งเขียนหนังสือเล่มนั้นต่อจนจบ

ส่วนหนังสือโยชูวา ผู้วินิจฉัย และนางรูธ เป็นเอกสารทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเขียนก่อนรัชสมัยของกษัตริย์ดาวิด หรือในขณะเดียวกันก็เป็นได้ หนังสือดังกล่าวคงเขียนโดยนักประวัติศาสตร์ที่เป็นนักบวชในสมัยนั้น

หนังสือเพลงสดุดีเขียนโดยกษัตริย์ดาวิด โมเสส ซาโลมอน บุตรของโคราห์ อาสาฟ และเอธาน ชาวเอสร่าห์ นอกจากนี้เพลงสดุดีบางบทมีผู้ประพันธ์นิรนาม

สุภาพิต ปัญญาจารย์ และเพลงของซาโลมอน เขียนโดยซาโลมอน นอกจากสุภาพิต บทที่ 30 และ 31 ซึ่งเขียนโดยอาทิว และเลเมล บางคนกล่าวว่างสองนามนี้เป็นเพียงนามปากกาของซาโลมอน เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าซาโลมอนเรียบเรียงหนังสือสุภาพิต แต่อาจจะไม่ได้เป็นผู้เขียนทั้งหมด

อิสยาห์ เอสเคียล ดาเนียล โฮเซยา โยเอล อาไมส โอบาดีห์ โยนาห์ มีคาห์ นาฮูม ฮาบากุก เศฟันยาห์ ฮักกัย เศคาริยาห์ และมาลาคี เป็นผู้พยากรณ์ที่เขียนหนังสือในนามของตนเอง

ส่วนผู้เขียนหนังสือซามูเอล พงศ์กษัตริย์ เอสเธอร์ และโยบ เป็นผู้ประพันธ์นิรนาม

เยเรมีย์เขียนหนังสือเยเรมีย์ และเพลงคร่ำครวญ

เอสร่าเป็นผู้เขียนหนังสือเอสร่า และอาจเป็นไปได้ว่าท่านเขียนหนังสือพงศาวดารด้วย

เนหะมีย์เขียนหนังสือเนหะมีย์

ส่วนในพระคัมภีร์ใหม่

มัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์น เขียนหนังสือพระกิตติคุณ ลูกาเป็นผู้เขียนหนังสือกิจการ

เปาโลเป็นผู้เขียนสาร ได้แก่ โรม โครินธ์ กาลาเทีย เอเฟซัส ฟิลิปปี โคลโลสี 1 เธสะโลนิกา 2 เธสะโลนิกา 1 ทิโมธี 2 ทิโมธี ทิตัส

และฟีโลโมน เชื่อกันว่าฮีบรูเขียนโดยเปาโล แต่โดยทั่วไปแล้วถือว่าถูกเขียนโดยผู้ประพันธ์นิรนาม

อัครสาวกเปโตรเป็นผู้เขียนหนังสือเปโตรทั้งสองเล่ม

อัครสาวกยอห์นเป็นผู้เขียนยอห์นทั้งสามเล่ม และหนังสือวิวรณ์ด้วย

ส่วนหนังสือยากอบเชื่อกันว่าเขียนขึ้นโดยยากอบ น้องชายของพระเยซู

ยูดาสเขียนโดยยูดาส

เป็นคนจำนวนรวมทั้งสิ้น 40 คน ตามที่เราทราบว่าได้รับการเจิมจากพระเจ้า ในการเขียนหนังสือที่ประกอบกันเป็นพระคัมภีร์

ทำไมถึงต้องอ่านพระคัมภีร์

คุณเคยคิดไหมว่าทำไมถึงสำคัญที่คริสเตียนควรอ่านพระคัมภีร์ และเข้าใจพระคำของพระเจ้า พระคำของพระเจ้ามีประโยชน์ต่อคุณอย่างไร เหตุผลหลายประการที่เราควรอ่านพระคำของพระเจ้า ต่อไปนี้เป็นเหตุผลบางส่วน

1) พระคำชี้แนะทาง

เพลงสดุดี 119:105 พระวาทะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้า และเป็นความสว่างแก่ส่องทางให้ข้า

พระคำเป็นเหมือนไฟฉายแรงสูง ซึ่งช่วยให้เรามองเห็นเส้นทางของพระเจ้า ได้ชัดเจนขึ้น เพื่อเราจะได้เลือกเส้นทางที่ถูกต้องในชีวิต และทราบว่าควรจะทำเนิ่นไปในทางใด

พระคำช่วยให้เราเชื่อมโยงกับพระเจ้า และช่วยให้เรามุ่งไปในทางที่ถูกต้อง

โคมไฟเชื้อสตัย

บาทหลวงผู้หนึ่งไปยังหมู่บ้านห่างไกลในชนบทเพื่อจัดการประชุม เขาจำเป็นต้องเดินทางกลับบ้านตอนดึกในคืนนั้น ชาวบ้านคนหนึ่งมอบโคมไฟให้แกเขา บาทหลวงไม่เคยเห็นอะไรแบบนี้มาก่อน จึงเอ่ยขึ้นมาว่า "อีกไม่นานไฟคงดับ"

"มันจะส่องทางให้ท่านจนถึงบ้าน" ชาวบ้านกล่าวตอบ

"ลมคงพัดไฟดับ" บาทหลวงกล่าว

"มันจะส่องทางให้ท่านจนถึงบ้าน" เขาตอบอีกครั้ง

"ถ้าฝนตกลงละ"

"มันจะส่องทางให้ท่านจนถึงบ้าน" ชาวบ้านตอบเป็นครั้งที่สาม ถึงแม้ว่าท่านจะวิตกกังวล โคมไฟจะส่องทางท่านจนถึงบ้านจริงๆ พระคำของพระเจ้าเป็นดุจโคมไฟในมือของเราทุกคน จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าหากฝนตก ถ้าลมพัดละ ถ้าหากคุณถือโคมไฟไว้สูงๆ ถึงแม้ว่าคุณจะวิตกกังวล มันจะส่องทางให้คุณจนถึงบ้าน

ผู้ประพันธ์นิรนาม

ผู้คนในประวัติศาสตร์โดยตลอด หันมาอ่านพระคัมภีร์เป็น "หนังสือนำทาง" พระคัมภีร์เป็นรากฐานของคริสต์ศาสนาหลายชั่วอายุคน ทั้งสามัญชนและราชวงศ์ บัณฑิตและผู้ยากไร้ ต่างก็ยอมรับนับถือ โดยมีเวลาเป็นบททดสอบ ต่อไปนี่เป็นความเห็นที่น่าสนใจจากผู้มีชื่อเสียง เกี่ยวกับความหมายของพระคัมภีร์

เซอร์ ไอแซค นิวตัน นักวิทยาศาสตร์ชาวอังกฤษ ผู้ซึ่งคิดค้นทฤษฎีแรงโน้มถ่วงและกฎการเคลื่อนที่ ปี ค.ศ. 1642-1727

ผลสำเร็จทางวิทยาศาสตร์ของนิวตันเป็นที่เลื่องลือ แต่สิ่งที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักมากนักก็คือ ท่านใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์มากกว่าที่ใช้เวลาส่องกล้องดูดาว

"ในพระคัมภีร์บ่งบอกถึงความเที่ยงแท้แน่นอน ยิ่งกว่าประวัติศาสตร์ทางโลกใดๆ ที่ไร้แก่นสาร การค้นพบทั้งสิ้นของข้าพเจ้า เป็นผลมาจากคำอธิษฐาน ข้าพเจ้าอาจส่องกล้องมองดูอวกาศที่ห่างไกลออกไปหลายล้านไมล์ แต่เมื่อข้าพเจ้าเข้าไปอธิษฐานในห้องนอน ข้าพเจ้าก็ใกล้ชิดกับพระเจ้าและสวรรค์ ยิ่งกว่าการส่องกล้องดูดาวใดๆ ในโลก"

แม่อธิการเทเรซา ชาวอัลเบเนีย ผู้ก่อตั้งคณะธรรมทูตแห่งเมตตารธรรม ผู้ได้รับความเคารพนับถือทั่วโลก เนื่องจากการงานที่เสียสละเพื่ออนุเคราะห์ผู้ยากไร้ ปี ค.ศ. 1910-1997 กล่าวว่

"คุณจะไม่แปลกใจที่ทราบว่าคุณคนยากไร้ที่สุดในเมืองหลายแห่งที่เราพักอาศัยและทำงานอยู่นั้น เมื่อเราได้ใกล้ชิดกับผู้คนที่พักอยู่ในกระท้อ สิ่งแรกที่เขาขอ ไม่ใช่อาหารหรือเครื่องนุ่งห่ม ถึงแม้ว่าบ่อยครั้งเขาอดอยากและไม่มีเสื้อผ้าใส่ แต่เขาขอให้เราสอนพระคำแก่เขา ทุกคนหิวกระหายที่จะได้รับฟังพระคำของพระเจ้า"

อิมมานูเอล คานต์ นักปรัชญาชาวเยอรมัน ปี ค.ศ.1724-1804 กล่าวว่

"การที่พระคัมภีร์เป็นหนังสือสำหรับสามัญชนนั้นส่งผลประโยชน์ใหญ่หลวงที่สุดต่อมนุษยชาติ ทุกครั้งที่มีการพยายามดูหมิ่นพระคัมภีร์ ก็เท่ากับเป็นการกระทำผิดต่อมวลมนุษย์"

แพตทริก เฮนรี่ ผู้มีส่วนสำคัญในการปฏิวัติของอเมริกา ปี ค.ศ.1736-1799 กล่าวว่

"หนังสือทุกเล่มที่เคยจัดพิมพ์ขึ้นมา ถึงแม้นำมารวมกันหมด ก็ไม่เทียบเท่าพระคัมภีร์"

อับราฮัม ลินคอล์น ประธานาธิบดีของสหรัฐ คนที่ 16 ปี ค.ศ.1809-1865 กล่าวว่

"ข้าพเจ้าได้รับประโยชน์จากการอ่านพระคัมภีร์ ขอให้ท่านสละทั้งหมดในพระคัมภีร์มาเสริมสร้างศรัทธาให้สมดุล แล้วคุณจะดำเนินชีวิตและจบชีวิตลงด้วยการประกอบคุณความดี พระคัมภีร์เป็นหนังสือดีเลิศที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์"

ชาร์ลส์ ดิคเกนส์ ผู้ประพันธ์ชาวอังกฤษ ปี ค.ศ.1812-1870 กล่าวว่

"พระคัมภีร์ใหม่เป็นหนังสือชั้นยอดเท่าที่เคยมีมาในโลก และจะเป็นเช่นนั้นสืบไป"

โซเรน เคริกการ์ด นักปราชญ์ นักศาสนศาสตร์ และจิตวิทยา ชาวเดนมาร์ค ปี ค.ศ.1813-1855 กล่าวว่า:

“เมื่อคุณอ่านพระคำของพระเจ้า คุณต้องพรีำบอกตัวเองว่า “นี่พูดกับตัวฉันเอง นี่เกี่ยวกับตัวฉันเอง”

อัลเฟรด ลอร์ด เทนนิสัน กวีชาวอังกฤษ ปี ค.ศ.1809-1892 กล่าวว่า:

“การอ่านพระคัมภีร์เป็นการศึกษาในตัว”

เจมส์ แมคคอกซ์ ปี ค.ศ.1811-1894 นักปราชญ์ผู้โดดเด่น ประธานมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ปี ค.ศ.1868-1888 กล่าวว่า:

“หนังสือที่ควรอ่านไม่ควรเป็นหนังสือที่ไม่จำเป็นต้องไตร่ตรอง แต่ควรเป็นหนังสือที่ทำให้คุณคิดใคร่ครวญ ไม่มีหนังสืออื่นใดในโลกเทียบเท่าพระคัมภีร์”

บิลลี เกรแฮม ผู้ประกาศข่าวอเมริกัน ปี ค.ศ.1918-

“พระคำของพระเจ้าที่ฝังอยู่ในใจเป็นเสียงที่เก็บกดไม่อยู่”

จอร์จ วอชิงตัน ประธานาธิบดีคนแรกของสหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ.1732-1799 กล่าวว่า:

“เป็นไปไม่ได้ที่จะปกครองโลกอย่างเที่ยงธรรม โดยปราศจากพระเจ้า หรือพระคัมภีร์”

จอห์น ควินซี อัดัมส์ ประธานาธิบดีคนที่ 6 ของสหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ.1767-1848 กล่าวว่า:

“ข้าพเจ้าเลื่อมใสในพระคัมภีร์มาก ยิ่งไปกว่านั้น ข้าพเจ้าก็ยิ่งเชื่อมั่นว่าเขาจะบำเพ็ญประโยชน์ต่อประเทศชาติ และเป็นพลเมืองที่น่าเชื่อถือของสังคม ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่มปีละครั้ง จนเป็นนิสัย”

แดเนียล เวสต์เตอร์ รัฐบุรุษชาวอเมริกัน ปี ค.ศ.1782-1852 กล่าวว่า:

“ถ้าหากข้าพเจ้าจะแนะนำสิ่งใดในความคิดหรือแนวทางของข้าพเจ้า ขอบอกว่าเป็นเพราะบิดามารดาได้เลี้ยงดูให้ข้าพเจ้ารักข้อพระคัมภีร์ตั้งแต่เยาว์วัย”

จอห์น รัสคิน นักวิพากษ์ศิลป์ และนักคิดทางสังคมวิทยา ชาวอังกฤษ ปี ค.ศ.1819-1900 กล่าวว่า:

“คุณความดีใดๆ ในงานเขียนของข้าพเจ้า มาจากการที่คุณแม่อ่านพระคัมภีร์ให้ข้าพเจ้าฟังทุกวันสมัยที่ยังเด็ก และให้ข้าพเจ้าท่องข้อพระคัมภีร์ตอนหนึ่งจนจำขึ้นใจ เป็นประจำทุกวัน”

ฮอเรส กริลลี บรรณารักษ์หนังสือพิมพ์ชาวอเมริกัน ผู้ก่อตั้งพรรค Liberal Republican เป็นนักปฏิรูปและนักการเมือง ปี ค.ศ. 1811-1872 กล่าวว่า:

“เป็นไปไม่ได้ที่จะกดขี่ผู้ที่อ่านพระคัมภีร์ให้ตกเป็นทาส ไม่ว่าจะผ่านทางจิตใจหรือทางสังคม หลักการในพระคัมภีร์เป็นรากฐานความอิสระของมวลมนุษยชาติ”

จอช แมคโดเวลล์ ผู้ประพันธ์คริสต์เตียน ปี ค.ศ.1839-

“หลังจากความฝันที่จะหักล้างหลักความเชื่อคริสต์เตียนทางชาวนิวอิงแลนด์ แต่ทำไม่สำเร็จ ผมสรุปได้ว่าพระคัมภีร์เป็นจริง และพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า”

เอมี แกรนท์ นักร้อง ผู้แต่งเพลง นักดนตรี และนักแสดง ชาวอเมริกัน ปี ค.ศ.1960-

“ฉันได้รับการอบรมปณิธานที่บ้าน จากพระคัมภีร์ และหิวกระหายที่จะอ่านพระคัมภีร์”

เคิร์ก คาเมรอน นักแสดงชาวอเมริกัน ปี ค.ศ.1970-

“ฝังจิตใจในพระคัมภีร์ เป็นประจำทุกวัน เพราะเป็นอาหารหล่อเลี้ยงจิตใจ แล้วก็แบ่งปันกับผู้อื่น”

คาเมรอน ดิแอซ นักแสดงชาวอเมริกัน ปี ค.ศ.1972-

“บทพากย์ก็เหมือนพระคัมภีร์ต่อนักแสดง คุณต้องพกพาติดตัว ทบทวนครั้งแล้วครั้งเล่า และอ่านแต่ละบท”

เฮเลน เคลเลอร์ นักเขียน นักเคลื่อนไหวทางการเมือง และผู้บรรยาย ชาวอเมริกัน ปี ค.ศ.1880-1968 กล่าวว่า:

“ถ้าหากเราไม่หันไปพึ่งพระคัมภีร์ ทั้งในยามที่ราบรื่น และยามที่ยากลำบาก เราก็ไม่สามารถตอบรับคำอุปถัมภ์จากพระคัมภีร์ เพราะเราขาดความสงบทางใจ คือความสมดุลระหว่างแสงสว่างกับความมืด

แบร์รี ไวท์ โปรดิวเซอร์เพลง นักร้อง และผู้แต่งเพลง ชาวอเมริกัน ปี ค.ศ.1944-2003 กล่าวว่า:

“เมื่อผมทุ่มเท ผมจะทุ่มเทหมดชีวิตจิตใจ ผมอ่านพระคัมภีร์จนจำได้ขึ้นใจ”

2) พระคำชะล้า

เหตุผลที่ดีอีกประการหนึ่งก็คือ การอ่านพระคำช่วยชะล้าความคิดจิตใจ พระเยซูกล่าวในยอห์น 15:3 ว่า “ท่านได้รับการชะล้าให้สะอาดแล้ว ด้วยถ้อยคำที่เราได้กล่าวแก่ท่าน” แต่พระคำชะล้าคุณได้อย่างไร

ชาร์ลส์ อาร์ สวินดอลล์ เปรียบเทียบไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

สะอาดหมดจด

เมื่อลูกของเราสี่คนยังเล็ก เรามักจะไปพักร้อน ด้วยการไปตั้งค่ายพักแรมกัน เรามีรถที่พ่วงกับรถยนต์ ซึ่งเราขับไปยังค่ายพักแรมหลายแห่ง ค่ายพักแรมแห่งหนึ่งที่เราโปรดปรานอยู่ในอุทยาน มีแม่น้ำไหลผ่าน น้ำในแม่น้ำใสสะอาด เราไปว่ายน้ำ และล่องน้ำโดยใช้ยางรถ มีก้อนหินธรรมชาติเรียงรายอยู่บนฝั่งตรงข้ามในแม่น้ำ เราผลัดกันกระโดดจากก้อนหินลงไปในน้ำ สนุกจริงๆ!

ลูกๆ โตกันหมดแล้ว แต่ความทรงจำของการไปพักร้อน ยังไม่ลืมนอกจากความคิดเรา แม่น้ำเป็นประโยชน์ต่อเรา เพราะเมื่อเราว่ายน้ำทุกวัน เราไม่จำเป็นต้องอาบน้ำ ผมจำได้ว่าเราเอาสบู่ไปด้วย ตอนที่เดินไปยังแม่น้ำ หลังจากว่ายน้ำสักสองชั่วโมงตอนบ่าย เราก็จะสะอาดสะอาด เมื่อเรากลับเข้าไปในถ้ำนอน เราก็หลับสบาย

หนึ่งในคุณประโยชน์มากมายของน้ำ คือการที่น้ำเป็นสิ่งชะล้า น้ำไม่เพียงแต่ชะล้าร่างกายภายนอก แต่ชะล้าภายในด้วย ในจดหมายฉบับแรกของเปาโลที่เขียนถึงเพื่อนมิตรในเอเฟซัส เปาโลบอกให้เขาระลึกถึงการที่พระเยซูทุ่มเทให้กับเหล่าผู้มีความเชื่อในเอเฟซัส 5:25-26 กล่าวว่า “พระคริสต์ทรงรักเหล่าผู้มีความเชื่อ และทรงประทานพระองค์เองเพื่อเขา เพื่อพระองค์จะได้ทรงแยกเขาไว้ และชะล้าเขาให้บริสุทธิ์ ด้วยน้ำจากพระคำ”

น้ำสะอาดชะล้างร่างกายเราให้สดชื่นฉ่ำใจ พระคำของพระเจ้าก็ชะล้างส่วนลึกในจิตใจเรา รวมทั้งความคิด เจตนากรรม และจิตสำนึกของเรา เมื่อเราซึมซับไว้ และปฏิบัติตามความจริงในพระคำ

ชาร์ลส์ อาร์. สวินดอลล์

3) เป็นตัวกระตุ้นศรัทธา

โรม 10:17 กล่าวว่า ฉะนั้นความศรัทธาเกิดขึ้นก็เพราะการได้ยิน คือการได้ยินได้ฟังพระคำของพระเจ้า

ยิ่งคุณอ่านพระคำ ศรัทธาที่มีในพระคำก็ยิ่งเพิ่มพูน พระคำเป็นอาหารหล่อเลี้ยงวิญญาณ ยิ่งคุณซึมซับไว้ในชีวิตจิตใจ วิญญาณของคุณก็จะยิ่งสมบูรณ์แข็งแรง

มาร์ติน ลูเทอร์ กล่าวถึงความศรัทธาไว้ว่า “ศรัทธาไม่ได้มาจากผลสำเร็จ แต่เป็นของกำนัล โดยมาจากการรับฟังและการศึกษาพระคำ”

4) เต็มเต็มด้วยความยินดี

เยเรมีย์ 15:16 กล่าวว่า เมื่อพบพระคำของพระองค์แล้ว ข้าก็ดื่มกิน พระคำนำมาซึ่งความชื่นบานและความเปี่ยมยินดีในจิตใจข้า

ถ้าหากรู้สึกท้อแท้ หรือขาดความยินดี การอ่านพระคำจะช่วยเป็นแรงกระตุ้นให้แก่คุณ

5) มอบสันติสุข

เพลงสดุดี 119:165 กล่าวว่า บุคคลที่รักพระบัญญัติ (พระคำ) มีสันติสุขใหญ่ยิ่ง ไม่มีสิ่งใดทำให้เขาสะดุดใจ

เมื่อความคิดของคุณจดจ่ออยู่ที่พระคำ คุณจะมึนตึ๊งยิ่งขึ้น แม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางความยากลำบากหรือความท้าทาย

6) มอบความเข้าใจ

เพลงสดุดี 119:130 กล่าวว่า การก้าวไปสู่พระคำของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย

เมื่ออ่านพระคำแล้ว ก็จะเกิดความเข้าใจ ถ้าหากคุณรู้สึกสับสน หรือไม่ทราบว่าจะควรจะทำอย่างไรดี พระคำจะมอบความกระจ่างในใจคุณ

7) เปลี่ยนชีวิต

นักล้วงกระเป่า

เรื่องนี้เกิดขึ้นในที่ประชุม เมื่อผู้คนเล่าเรื่องราวลึกลับขยิบตา ชายผู้หนึ่งลุกขึ้น ถือนิพนธ์ในมือ “เรื่องของผม ไม่เหมือนคนอื่น ผมเคยเป็นนักล้วงกระเป่า วันหนึ่งผมเห็นชายคนหนึ่งกระเป่ากางเกงตุงๆ “กระเป่าสตาจังก์แนลเลย” ผมคิด ไม่นานนักสิ่งนั้นก็มาอยู่ในกระเป่าของผม แต่เมื่อผมเอาออกมาดู ผมเห็นว่าป็นหนังสือ ผมขว้างไปที่มุมห้องอย่างซุ่มเคือง ต่อมาผมเกิดอยากรู้ อยากเห็น และเริ่มอ่านหนังสือเล่มนั้น อีกไม่กี่วันต่อมา ผมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เมื่อได้ฟังเรื่องดังกล่าว อาสาสมัครของสมาคมพระคัมภีร์คนหนึ่งเกิดความสนใจขึ้นมา หลังการประชุมชายผู้นั้นขอดูพระคัมภีร์เล่มดังกล่าว ซึ่งเป็นเล่มเดียวกันกับที่เขาที่เคยพกติดตัวเป็นเวลาหลายปี เป็นพระคัมภีร์ที่เขาคิดว่าทำหาย นี่เป็นบทพิสูจน์ว่าพระคำมีพลังเปลี่ยนชีวิตของผู้คน

ผู้ประพันธ์นิพนธ์นาม

สุดล้ำค่า!

ดังที่เห็นแล้วว่า พระคำสุดล้ำค่า ทว่าง่ายมากที่จะเกิดความเคยชิน โดยไม่ตระหนักถึงคุณค่าของพระคำที่อยู่ในมือเรา

รูปภาพสวยๆ

มีสตรีผู้ไม่รู้โอทีเหนือเหนือ ซึ่งใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในชนบทที่ห่างไกลออกไป บนเนินเขาในประเทศสกอตแลนด์ เธออยากจนมาก จนสมาชิกโบสถ์ต้องช่วยจ่ายค่าเช่าบ้านแทนเธอ

วันหนึ่งเมื่อศิษยาภิบาลผู้โอบอ้อมอารี นำเงินค่าเช่าบ้านมาให้เธอ เขากล่าวว่า "คุณแม่คินทริค คุณคงไม่ขัดข้องถ้าผมขอถามอะไรหน่อย เพื่อนๆ ที่ช่วยจ่ายค่าเช่าให้คุณไม่เข้าใจว่าทำไมลูกชายไม่ช่วยส่งเสียคุณ ผมเข้าใจว่าเขาได้งานตำแหน่งดีมากที่ออสเตรเลีย เขาเป็นคนดี และรักคุณมากไม่ใช่หรือ"

"โอ้ ใช่แล้ว" ผู้เป็นแม่ตอบ "เขาไม่เคยลืมฉันเลย ทุกอาทิตย์เขาเขียนจดหมายถึงฉัน บ่งบอกความรักอย่างที่สุด ฉันจะเอาจดหมายเขามาให้ดู"

ศิษยาภิบาลอยากทราบอะไรเกี่ยวกับลูกชายคนนั้นมากยิ่งขึ้น เพราะทุกๆ ที่เขารักแม่ของเขามาก แต่กลับทิ้งเธอไว้โดยไม่ให้การส่งเสีย ศิษยาภิบาลขอจดหมายที่เขาส่งมา ในไม่ช้าหญิงผู้นั้นก็กลับมาพร้อมด้วยห่อกระดาษสองห่อ "นี่เป็นจดหมายของเขา" เธอกล่าว ขณะที่ยื่นห่อหนึ่งให้ศิษยาภิบาล "พร้อมด้วยจดหมายทุกฉบับ เขาก็ส่งภาพสวยๆ มาให้ฉันเสมอ มันใส่ซองได้พอดีเลย นี่แสดงให้เห็นว่าเขานึกถึงฉัน"

ศิษยาภิบาลอยากรู้ อยากเห็นมากยิ่งขึ้นอีก *เขาส่งภาพมากับจดหมายทุกฉบับ "ผมขอดูหน่อยได้ไหมครับ"*

"ได้สิ" เธอตอบ "บ้างเป็นรูปศิระษะคน บ้างเป็นรูปคนขี่ม้า บ้างก็เป็นภาพพระราชินี ดูลิ นี่เป็นภาพพระราชินีแห่งอังกฤษ ทรงพระเจริญ!"

"ลูกชายของคุณทรงเจริญ!" ศิษยาภิบาลกล่าวด้วยความตื่นเต้นดีใจ "เพื่อนรัก คุณทราบไหมว่าคุณรวยแล้ว ภาพเหล่านี้เป็นเงินธนบัตร! คุณมีทรัพย์สินสมบัติอยู่ที่นั่น! คิดดูสิว่าคุณต้องทุกข์ทรมานและขัดสนยากไร้ หิ้งๆ ที่ในบ้านของคุณมีทรัพย์สินสมบัติอยู่ตลอดเวลา แต่คุณคิดว่าเป็นเพียงภาพสวยๆ!"

เวอร์จิเนีย บรานท์ เบิร์ก ในเรื่อง ลำธารที่ไม่รู้เหือดแห้ง

คริสเตียนมีสิทธิได้รับความมั่งคั่งทางวิญญาณ โดยผ่านพระคำของพระเจ้า แต่น่าเสียดายที่บางครั้งเราใช้ชีวิตอย่างยากไร้ในทางวิญญาณ เพราะเราไม่เล็งเห็นคุณค่าที่แท้จริงของพระคำ

โดวท์ แอล. มูดี กล่าวว่า “ผมไม่เคยเห็นคริสเตียนผู้ใดที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยที่ไม่ศึกษาพระคัมภีร์ ถ้าหากใครมองข้ามพระคัมภีร์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ช่วยได้ไม่มากนัก เราจำเป็นต้องมีพระคำ”

เคล็ดลับนำไปสู่ชีวิตที่ดี มีความหมาย และบรรลุเป้าหมาย ก็คือการอ่านพระคำ และดำเนินชีวิตตามนั้น

ใบสั่งยาสุดท้าย

หญิงเจ้าอารมณ์ผู้กระวนกระวายใจไปหาแพทย์ผู้มีชื่อเสียง ดร.โฮวาร์ด เอ. เคลลีย์ ความกังวลในชีวิตคุกคามสุขภาพทางร่างกายของเธอ ทั้งยังทำให้เธอขาดเหตุผล เธอเล่าอาการให้แพทย์ฟัง แล้วก็ต้องประหลาดใจเมื่อแพทย์ออกใบสั่งยาให้ว่า

“คุณต้องอ่านพระคัมภีร์ให้มากขึ้น!”

“แต่คุณหมอคะ” เธอกล่าวอย่างงุนงง

“กลับบ้านไปอ่านพระคัมภีร์ วันละหนึ่งชั่วโมง” นายแพทย์ยิ่งใหญ่ผู้ใจดีกล่าวกำชับ “แล้วอีกเดือนหนึ่งกลับมาหาผม”

ตอนแรกหญิงผู้นั้นนึกโกรธซึ่ง แต่เธอคิดคำนึงด้วยความสำนึกผิดว่าเธอละเลยการอ่านพระคำเป็นประจำทุกวัน เธอละเลย “ที่เร้นลับของพระเจ้าผู้สูงสุด” ซึ่งเคยเชื่อมสัมพันธ์กับพระองค์ เมื่อหันกลับมาหาพระเจ้า และพระคำ ความชื่นชมยินดีในความรอดก็กลับคืนมา เมื่อเธอมาพบนายแพทย์หนึ่งเดือนต่อมา เขากล่าวว่า “ผมเห็นแล้วว่าคุณทำตามที่ผมบอก คุณเป็นคนไข้ที่เชื่อฟัง คุณคิดว่ายังต้องการยาหรือเปล่า”

“ไม่ค่ะคุณหมอ ฉันรู้สึกเป็นคนละคนเลย คุณหมอรอบได้อย่างไรว่าฉันต้องการอะไร”

นายแพทย์หยิบพระคัมภีร์เล่มเก่าที่กาเครื่องหมายไว้ยยะเยะขึ้นมา และกล่าวว่า “ถ้าหากผมละเลยการอ่านพระคำเป็นประจำทุกวัน ผมก็คงไม่เพียงหมดความชื่นชมยินดี แต่ผมคงหมดพลังกำลังและทักษะด้วย ... อาการของคุณไม่ต้องใช้ยาหรอก แต่ต้องการแหล่งที่มาของสันติสุขและพลังที่เหนือล้ำความคิดของคุณเอง เมื่อลองทำตามใบสั่งดังกล่าว ก็จะเห็นผลน่าอัศจรรย์ใจ!”

“สัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า: พระคำ” *Good Thots* เล่ม 2

แบ่งปัน!

คุณไม่เพียงต้องการพระคำเป็นส่วนตัว เพื่อรับการอวยพรและคำสัญญาที่หยิบยื่นให้ โดยสัมผัสชีวิตอันอุดมของคริสเตียนเท่านั้น แต่การที่คุณแบ่งปันพระคำกับผู้อื่น ก็สำคัญด้วย เมื่อเป็นพยาน คุณอาจพบปะกับผู้ที่ซักถามว่าพระคัมภีร์เป็นความจริงหรือไม่ เขาอาจกล่าวว่าพระคัมภีร์เขียนโดยมนุษย์ แล้วมนุษย์ก็ทำผิดพลาด ดังนั้นเรามั่นใจได้อย่างไรว่าพระคัมภีร์เป็นจริง เขาอาจโต้แย้งว่าพระคัมภีร์โบราณ นำมาปรับใช้ไม่ได้กับโลกปัจจุบันและวิถีชีวิตในสมัยนี้ มีคำตอบหลากหลายต่อคำถามนั้น คุณอาจใช้เวลาตลอดชีวิตเพื่อศึกษาบทพิสูจน์ว่าพระคัมภีร์ว่าเป็นจริง แต่คำตอบที่ดีที่สุดก็เป็นคำตอบที่ง่ายที่สุด “ฉันทราบได้อย่างไรว่าพระคัมภีร์

เป็นจริง ก็เพราะได้ผล” วิธีเดียวที่คุณจะตอบเช่นนั้นได้ ก็ด้วยการที่คุณลองใช้ชีวิตของตัวเอง และพบว่าจริง เมื่อคุณแบ่งปันพระคำกับผู้อื่น คุณก็จะบอกเล่าจากประสบการณ์ ซึ่งมักจะน่าเชื่อถือมากกว่า

สั่งสมไว้!

เมื่อเราท่องพระคำ พระคำก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตจิตใจเรา และจะส่งผลอย่างมหัศจรรย์ จะช่วยเสริมสร้างศรัทธา เมื่อนึกถึงข้อพระคำที่ท่องจำไว้ โดยมอบแนวทางและกำลังใจแก่เรา ในยามจำเป็น

เมื่อจอมปีศาจต่อต้านศรัทธาของเรา โดยพยายามทำให้เราสงสัยข้อใจความรักของพระเจ้า และการที่พระองค์สถิตอยู่ในชีวิตเรา การที่เรามีพระคำฝังอยู่ในใจจะช่วยให้เราสำนึกว่าเสียงที่เราได้ยินนั้น เป็นเสียงของพระเจ้า หรือของจอมปีศาจ

กษัตริย์เดวิดกล่าวว่า:

เพลงสดุดี 119:11 ข้าพระองค์ได้สั่งสมพระคำไว้ในใจของ เพื่อข้าจะได้ไม่ทำบาปต่อพระองค์

การมีพระคำในใจจะช่วยให้เราใกล้ชิดพระเยซูยิ่งขึ้น และตัดสินใจเลือกทางที่ถูก

บ่อยครั้งพระองค์จะช่วยให้เรานึกถึงพระคำบางส่วน เพื่อมอบคำตอบหรือทางแก้ปัญหา พระองค์ใช้พระคำที่เราฝังไว้ในใจเพื่อมอบแนวทางที่เราต้องการ

เมื่อความคิดจิตใจเต็มเต็มด้วยพระคำ ก็เป็นการยากที่จอมปีศาจจะแทรกเข้ามาก่อความหึงมองในแง่ลบ และรู้สึกหดหู่เกี่ยวกับชีวิตเรา

สวมใส่ไว้!

ต่อไปนี้เป็นคำอธิบายที่น่าสนใจโดย เอ็ม เอส โจนเดส เกี่ยวกับเกราะคุ้มกันทางวิญญาณที่เราควรสวมใส่เป็นประจำทุกวัน

เรากำลังต่อสู้กับใคร เราต้องการอะไรบางอย่างเพื่อปกป้องตัวเอง

เรากำลังต่อสู้กับจอมปีศาจ คือซาตาน เราไม่ได้ต่อสู้กับมนุษย์ด้วยกัน แต่เราต่อสู้กับอำนาจมืดในโลกนี้ คือซาตานและภูตผีของมั่ง การปกป้องที่เราต้องการก็คือเกราะคุ้มกันของพระเจ้า

เกราะคุ้มกันของพระเจ้าคืออะไร เรานำมาสวมใส่ได้อย่างไร มาดูแต่ละชิ้นส่วนกันดีกว่า

เข็มขัดแห่งความจริง คือการยืนหยัดด้วยใจแน่วแน่ในความจริง และใช้ชีวิตตามแนวทางความจริงจากพระคำของพระเจ้า

เสื้อเกราะแห่งความชอบธรรม คือการดำเนินชีวิตกับพระเจ้าด้วยความซื่อตรง และใช้ชีวิตตามมาตรฐานของพระองค์

รองเท้า คือการตั้งมั่น และเตรียมพร้อม

โล่แห่งศรัทธา คือการยืนหยัดด้วยใจแน่วแน่ในความศรัทธา โล่นี้จะดับลูกศรเพลิงของซาตาน

หมวกเหล็กแห่งความรอด คือส่วนที่จะปกป้องความคิดของเรา ซาตานมักจะโจมตีความคิดเรามากกว่าที่อื่น เราต้องมั่นใจในความรอด โดยไม่สงสัยข้อใจ

ชิ้นส่วนต่างๆ เหล่านี้จะช่วยปกป้องเรา และเราต้องสวมใส่ทุกวัน

มีเกราะคุ้มกันอีกอย่างที่เรานำมาใช้ ส่วนนี้ไม่ได้มีไว้ปกป้อง แต่มีไว้เพื่อต่อสู้รุกไล่

ดาบแห่งพระวิญญาณ คือพระคำของพระเจ้า

เราไม่สามารถโจมตีพญามาร ถ้าหากเราไม่ทราบพระคำของพระเจ้า นี่เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้เราใช้ดาบอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้เกราะคุ้มกันส่วนอื่นๆ ปกป้องเราได้ ไม่มีทหารคนใดออกรบโดยถืออาวุธที่ใช้ไม่ได้ หรือมีเครื่องคุ้มกันที่ไม่ได้ผล เราก็ไม่ควรทำเช่นนั้น กฎเหล็กสำคัญคือการเรียนรู้พระคำของพระเจ้า และฟังไว้เหนือจิตใจ เมื่อนั้นคุณก็สวมใส่เกราะคุ้มกันของพระเจ้าได้อย่างมั่นใจ

เอ็ม เอส โจนเดส

ลงมือทำ!

นอกจากการอ่านแล้ว มีอีกสิ่งหนึ่งที่เราต้องทำซึ่งสำคัญมาก เมื่อเราอ่านแล้ว ก็ต้องปฏิบัติตาม นี่ก็เหมือนคำสัญญาระหว่างคุณกับพระองค์ คุณทำส่วนของคุณ และปฏิบัติตามพระคำ แล้วพระองค์ก็จะทำส่วนของพระองค์ และมอบสิทธิพิเศษต่างๆ ที่สัญญาไว้ในพระคำ

นี่เองอัครสาวกยากอบจึงกล่าวว่า “แต่ท่านจงเป็นคนที่ประพฤติตามพระคำ ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังเท่านั้น” (ยากอบ 1:22) ยากอบกล่าวต่อไปว่าถ้าหากใครรับฟังพระคำ แต่ไม่ได้นำไปประพฤติปฏิบัติ ก็เหมือนคนที่ส่องกระจก เขาอาจจะเห็นว่าตัวเองเป็นคนประเภทใด (จากการศึกษาพระคำ) ว่าตนเองมีความอดทน ความกรุณา ความเคารพ ความใจกว้าง ฯลฯ แต่เมื่อเดินไปจากกระจกบานนั้น เขาก็จะ

ลืมว่าเขาเป็นใคร แต่ถ้าหากเขามองดูกระจกแห่งพระคำ และภาพสะท้อนของพระคำนั้น เขาจะได้รับพรในทุกสิ่งที่เขาทำ (ยากอบ 1:23-25)

แม้แต่ก่อนหน้าสมัยของยากอบ พระองค์ได้บอกผู้คนของพระองค์ให้ปฏิบัติตามพระคำ ดูซิว่าพระองค์บอกอะไรกับโยชูวา เมื่อเขาดำรงตำแหน่งผู้นำของอิสราเอล หลังจากที่ไม่เสสเสียชีวิต

โยชูวา 1:8 อย่าให้หนังสือพระบัญญัตินี้ (คือพระคำสำหรับผู้คนของพระองค์ในสมัยนั้น) ห่างเหินไปจากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรึกตรองตามนั้น ทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำตามข้อความที่เขียนไว้ทุกประการ แล้วเจ้าจะมีความจำเริญ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี

พระเจ้าบอกโยชูวาว่าเขาและชนชาติอิสราเอลควรเตือนใจตนเองบ่อยๆ ว่าพระคำกล่าวอย่างไร และควรทำตามที่ยืนยันไว้ในพระคำ เพราะนั่นเป็นสิ่งที่ทำให้เขาอยู่ดีกินดีและประสบความสำเร็จ คริสเตียนในปัจจุบันก็เช่นกัน เราต้องทำมากกว่าเพียงการรับฟังพระคำ เราต้องทำตามเหมือนกัน

ลูกา 6:46-49 เหตุไฉนท่านเรียกเราว่า 'พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า' แต่ไม่กระทำตามที่เรบอก ทุกคนที่มาหาเรา รับฟังคำของเรา และกระทำตามคำนั้น เราจะแจ้งให้ท่านรู้ว่า เขาเปรียบเหมือนผู้ใด เขาเปรียบเหมือนคนหนึ่งที่สร้างเรือน เขาขุดลึกลงไป แล้วตั้งรากบนศิลา เมื่อน้ำมาท่วม กระแสน้ำไหลเชี่ยวมาปะทะ แต่ทำให้เรือนนั้นหวั่นไหวไม่ได้ เพราะได้ตั้งรากบนศิลา ส่วนคนที่ได้ยิน และมิได้กระทำตาม เปรียบเหมือนคนหนึ่งที่สร้างเรือนบนดิน ไม่ก่อราก เมื่อกกระแสน้ำไหลเชี่ยวมาปะทะ เรือนนั้นก็พังทลายลงทันที ความพินาศของเรือนนั้นก็ใหญ่ยิ่งนัก

คุณต้องการมีบ้านประเภทใดมากกว่า

ศึกษา!

ต่อไปนี้เป็นคำอธิบายของ ชาร์ลส แสตดอน สเปอร์เจียน ผู้ประกาศศรัทธาที่มีชื่อเสียง ว่าการศึกษาพระคำนั้นเป็นอย่างไร

“สืบเสาะพระคำ” ยอห์น 5:39

คำว่า *สืบเสาะ* ในภาษากรีก หมายถึงการค้นหาลึกลับ ถิ่นลับ และกระตือรือร้น เช่นเดียวกับคนที่มองหาทองคำ หรือนักล่าสัตว์ เราต้องไม่พอใจกับการอ่านพระคำแค่บทสองบทอย่างคร่าวๆ แต่เราต้องนำเทียนไขแห่งพระวิญญาณมาส่องดูความหมายที่ซ่อนเร้นในพระคำ การอ่านพระคัมภีร์ต้องอาศัยการศึกษาอย่างถ่องแท้ สำหรับคนอ่อนวัยก็มีน้ำหนัก แต่ก็มิเื้ออเต็มคำสำหรับคนที่เติบโตใหญ่แล้ว ผู้ที่อ่านพระคำอย่างคร่าวๆ จะไม่ได้รับประโยชน์ เราต้องขุดค้นหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่

ความหมั่นเพียรเป็นกุญแจไขรหัสของพระคำ มีข้อเรียกร้องให้เราสืบเสาะหาความหมายข้อพระคัมภีร์ นี่เป็นข้อเขียนของพระเจ้า ผู้ใดที่ไม่เห็นคุณค่าพระคำ ก็ไม่เห็นคุณค่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างไว้ พระคำจะส่งผลตอบแทนการสืบเสาะ พระเจ้าไม่ได้ขอให้เราฝัดร่อนข้าวเปลือกเป็นภูเขาเลากา เพื่อจะได้เมล็ดข้าวแค่หยิบมือ ทว่าพระคัมภีร์เปรียบได้กับข้าวที่ฝัดร่อนแล้ว เราเพียงแค่เปิดตู้จนก็เจอแล้ว

ผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์จะค่อยๆ เติบโต มีสิ่งนำอัศจรรย์ใจนานับประการ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสอนให้ดวงตาที่สืบเสาะส่องแวววาวด้วยความลับที่เผยออกมา ราวกับวิหารที่ปูพื้นด้วยทองคำ หลังคาประดับทับทิม มรกต และอัญมณีล้ำค่ามากมาย ประการท้ายสุดข้อพระคัมภีร์เผยให้เห็นพระเยซู “นี่คือสิ่งที่เป็นลึกลับยากยิ่งถึงเรา” สำหรับผู้ที่อ่านพระคัมภีร์ ไม่มีจุดประสงค์อื่นใดที่ทรงพลังเท่าความจริงว่า ผู้ที่พบพระเยซูก็พบชีวิต สวรรค์ และทุกสิ่งทุกอย่าง ผู้ที่สืบเสาะพระคัมภีร์และค้นพบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ก็จะได้รับพร

ชาร์ลส สเปอร์เจียน Spurgeon's Morning and Evening Devotional, Ed. 3

อะไรคือข้อแตกต่างระหว่างการอ่านพระคัมภีร์ และการศึกษาอย่างจริงจัง เมื่อศึกษาอะไร คุณก็แสดงให้เห็นว่าคุณต้องการเรียนรู้มากขึ้น และเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่เรียนได้ เมื่อเราศึกษาพระคำ เราต้องแสดงว่าเราหิวกระหายพระคำ ต้องการเข้าใจพระคำ และอยากนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน นั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าพึงพอใจ

คุณเคยสงสัยไหมว่าทำไมบางคนอ่านพระคำครั้งแล้วครั้งเล่า ในเมื่อเขาอบรับรู้อันแล้ว ทำไมการอ่านพระคำแตกต่างจากการอ่านหนังสืออื่นๆ

จดหมายรัก

มีเพื่อนถามหญิงคนหนึ่งว่า “เธออธิบายได้ไหมว่าการอ่านพระคัมภีร์เป็นการอุทิศเวลาให้แก่พระเจ้าอย่างไร”

“ได้สิ เข้าเมื่อวานนี้ฉันได้รับจดหมายจากคู่มั้น ฉันตกหลุมรักเขามานานแล้ว ฉันอ่านจดหมายฉบับนั้นซ้ำแล้ว ฉันไม่ได้อ่านเพราะฉันไม่เข้าใจเนื้อหา หรือเพราะฉันอยากให้เขาประทับใจที่ฉันอ่านจดหมายเขาบ่อยๆ ฉันไม่ได้ทำเพราะเป็นหน้าที่ แต่ฉันอ่านเพราะความเพลิดเพลิน ฉันอ่านเพราะฉันรักคนเขียน”

“การอ่านพระคัมภีร์ด้วยทัศนคติและความต้องการอย่างเดียวกัน ก็เป็นการอุทิศเวลาให้แก่พระเจ้า สำหรับผู้อ่านที่อ่านด้วยทัศนคติเช่นนั้น พระคัมภีร์ก็เป็นจดหมายรักต่อเขา”

สิ่งสำคัญอันดับแรกสุด

เรามาพูดคุยถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในความคิดจิตใจ เมื่อคุณใช้เวลาศึกษาและอ่านพระคำ

“มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช เมื่อเขาหว่าน เมล็ดพืชนั้นก็ตกตามหนทางบ้าง ถูกเหยียบย่ำ และนกในอากาศมากินเสีย บ้างก็ตกที่หิน และเมื่องอกขึ้นแล้วก็เหี่ยวแห้งไปเพราะที่มันขึ้น บ้างก็ตกที่กลางพงหนาม พงหนามก็งอกขึ้นมาปกคลุมเสีย บ้างก็ตกที่ดินดี จึงงอกขึ้นเกิดผลร้อยเท่า”

ตามทาง ตามทางเดินส่วนใหญ่แล้วเป็นดินแข็ง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนคนที่มีจิตใจแข็งกระด้าง ก่อนที่เมล็ดจะงอกในจิตใจเขา พญา มารก็แย่งชิงไป ก่อนที่เขาจะเข้าใจ ยอมรับ หรือรับความรอดเสียอีก

พื้นที่มีหิน เป็นสัญลักษณ์แทนผู้ที่ยินยอรับพระคำไว้ แต่ชีวิตจิตใจเขาไม่เอื้อให้พระคำงอกงาม พระคำจึงเหี่ยวเฉาไปอย่างง่ายดาย การเป็นเหมือนพื้นที่มีหินเกิดขึ้นบ่อยครั้ง เมื่อคุณอ่านอะไรและได้รับแรงบันดาลใจทันที แต่มีบางอย่างเกิดขึ้น อาจเป็นอะไรก็ได้ นับจากการเปลี่ยนแปลงในกิจวัตรประจำวันเล็กน้อย เรื่อยไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงในชีวิตอย่างกลับตาลปัตร จนทำให้คุณละเลืงสิ่งที่เพิ่งอ่านไป เหมือนการฟังเข้าหูซ้ายทะลุออกหูขวา ก่อนที่พระคำจะมีโอกาสงอกงามในจิตใจ และส่งผลต่อความคิดและการกระทำของคุณ

พื้นที่มีขวากหนามและวัชพืช เป็นสัญลักษณ์แทนผู้ที่อ่านพระคำ เข้าใจ และเริ่มพยายามนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต แต่แล้วก็ไขว่ไขว่ไปอย่างง่ายดาย กับความเป็นไปหรือปัญหาในชีวิตประจำวัน จนเขาตัดพระคำออกไปจากจิตใจและการกระทำ ถ้าหากจอมปีศาจไม่สามารถทำให้คุณละเลืงสิ่งที่คุณเรียนรู้มา มันก็จะพยายามหาทางไม่ให้คุณนำไปใช้

ตัวอย่างเช่น คุณอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับความสำคัญของการมอบให้แก่ผู้อื่น แล้วคุณก็นึกถึงบางสิ่งที่ได้ในวันนั้น ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่เห็นแก่ตัว เช่น ช่วยคุณแม่ทำความสะอาดบ้านเมื่อกลับจากโรงเรียน แต่แล้วเพื่อนส่งข้อความมาหา แล้วคุณรู้สึกว่าคุณควรตอบแทนที่ คำตอบของคุณกลายเป็นการสนทนาเต็มรูปแบบ โดยที่ไม่ทันรู้ตัว คุณเริ่มทำการบ้านช้า จึงไม่มีเวลาช่วยคุณแม่ทำความสะอาดบ้าน บางทีอาจตัดสินใจช่วยคุณแม่ในวันต่อมา แต่วันต่อมาคุณรู้สึกเหน็ดเหนื่อย อยากรีบเวลาเป็นส่วนตัวบ้าง ในที่สุดก็เข้านอน โดยไม่มีโอกาสปฏิบัติตามพระคำที่ได้อ่าน ไม่นานนัก คุณจะหงุดหงิดเมื่ออ่านเกี่ยวกับสิ่งที่ตนทำได้ยาก คุณจึงไม่มีความสนใจในพระคำนั้น เป็นเหมือนพื้นที่มีชวากหนาม

สรุปได้ว่า นอกจากเราจะถือว่าพระคำมาเป็นอันดับแรก ก็จะมีบางสิ่งบางอย่างที่ขวางกั้นระหว่างเรากับพระคำเสมอ

ถ้าหากคุณระลึกถึงข้อนี้ และให้ความสำคัญแก่พระคำในชีวิต คุณจะสังเกตเห็นผลของพื้นที่ประเภทสุดท้าย คือดินดี “เมล็ดซึ่งตกที่ดินดี ได้แก่คนที่ได้ยินพระวจนะด้วยใจซื่อสัตย์ดี แล้วก็จดจำไว้ จึงเกิดผลเป็นความเพียร” (ลูกา 8:15)